

Tann langa vitjunartíðin skapar ótrivnað

Vitjunartíðin eigur at avmarkast til ein tíma seinrapartin og ein tíma um kvældið

Siðan ársskiptið hevur Landssjúkrahúsið roynt eina longri vitjunartíð. Vitjunartíðin er í løtuni frá kl. fyra til átta vanligar dagar og frá kl. tvey til átta sunnudagar. Hendan royndin hevur, sum vituligt er, fingið ymiska mót-tøku.

Undir teiginum »Trý á gøtuni« spurdi Sosialurin mikudagin trý fólk, hvat

teimum dámdi ta nýggju vitjunartíðina.

Og svarini frá hesum trimum, sum ikki eru knýtt á Landssjúkrahúsinum, hava fingið ein, sum hann sjálvur sigur, uppigangandi sjúkling at lata við seg koma:

— Vitjunartíðin átti í staðin at verið eina tíma seinrapartin, t.d. frá kl. trý til fyra, og ein tíma um

kvældið, t.d. frá kl. sjei til átta. Tí tá vistu sjúklingarnir, nær fólk kom at vitja, og nær tey fóru av stað aftur, sigur Stig Rasmussen við Sosialin.

Nervar arbeiðsgongdina

Stig Rasmussen sigur, at sum nú er, vita sjúkling-

Siðan ársskiptið hevur Landssjúkrahúsið roynt eina longri vitjunartíð

arnir yvirhøvar ikki, nær

teir kunnu rokna við at fáa vitjan. Og henda óvissan eins og longdin á vitjunartíðini er órogvandi og nervar eisini arbeiðsgongdina.

Tá læknar og sjúkrasystur eru á stovugongd, mugu tey vitjandi út. Nátturða mugu sjúklingarnir eta, meðan vitjandi eru til staðar. Og sumleiðis er tað keðiligt hjá teimum sjúklingunum, sum skulu loysa buksurnar, tá vitjandi eru hjá stædd.

— Tí má vitjunartíðin avmarkast til nakrar ávisar tímar. Sum nú er, er hon alt ov long, og tað eru teir flestu sjúklingarnir samdir um, endar Stig Rasmussen.

Andreas Poulsen

25 ára merkisdagur!

Alfred Hofgaard, snikkari, hevur ein av hesum døgum starvast sum nevndarlimur í Havnar Handverkarafelag í 25 ár, fleiri av hesum árum sum næstformaður.

Ikki kann sigast annað, enn at nevnda tíðarskeið er ein long tænasta sum nevndarlimur innan felagsarbeiði.

Alfred Hofgaard var, í stovnanini av felagnum tann 12. februar 1950, valdur í nevnd, og hevur

hann, burtursæð frá 4 árum, sitið í nevnd siðan. Fyri stovninina av Havnar Handverkarafelag, stóð sjálvstøðug handverksdeild innan Havnar Arbeiðsmannafelag í tíðarskeiðinum frá 27. febr. 1947 til 12. febr. 1950, tá Havnar Handverkarafelag var stovnað. Her var grundarsteinurin lagdur, og í hesi 3 árin var Alfred Hofgaard formaður.

Hann hevur í hesi mongu ár lagt nógv minni eftir seg. Teir steinar, hann her hevur

laðað í garð handverksmanna, verða í komandi tíðum at standa sum sjónskír varðar í søgu felagsins.

Eg vil takka Alfred fyri ótroystiligan eldhuga, tá tað snýr seg um áhugamál og vælfærd felagsins.

Mong eru tey mál hann, saman við sínum starvsbrøðrum, hevur barst fyri. Í mong ár hevur hann eisini verið nevndarlimur í Føroya Handverkarafelag, har hann eisini hevur verið formaður.

Sum ein trúgvur talsmaður fyri handverkið, hevur hann verið fastur limur í Læuráð Føroya, og hevur her barst fyri áhugamálum lærlinganna.

Vegna nevndina og Havnar Handverkarafelag, vil eg takka tær fyri gott samarbeiði, og vóni, at tú enn nøkur ár kanst verða felagnum ein hollur stuðul í strembanini fram ímóti einum sunnum og sterkum handverksfelag.

Andreas Poulsen

VANDAMIKIÐ AT TOSA Í TELEFON Í TORUVEÐRI

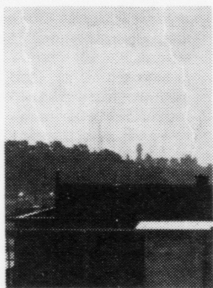
Er tað vandamikið at tosa í telefon, tá toran gongur?

Nú eitt kvældið gekk toran. Eg tosaði júst tá í telefon. Men tann, sum eg tosaði við, legði hornið á, tí tað var vandamikið at tosa í telefon, tá snarljós sóust og toran gekk. Er hetta so?

Bangin

Sólbjörn Jacobsen, stjóri á Telefonverkinum, sigur at vandin var størri fyrr, tá loftlinjur blivu brúktar. Men Telefonverkið vil tó framvegis mæla fólk frá at tosa í telefon í toruveðri. Tí hóast telefonkaðalarnir nú liggja í jørðini, er kortini vandi fyri, at snarljós sleppur til teir.

Tað er torført at siga, hvussu stóran vandin er,

men toran kann innihalda stóra megi, so alt kann henda. Fyri nøkrum árum síðani fekk ein maður skaða av at tosa í telefon í toruveðri. Toran sló niður í linjuna og maðurin fekk hoyrnina skadda av brakinum, sum kom í hornið. Telefonverkið hevur toru-

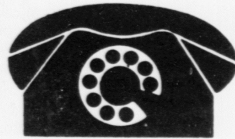
verju á teimum støðum, har størsti vandi er fyri, at toran slær niður.

— Men niðurstøðan er framvegis, at vit mæla fólk frá at brúka telefonina í toruveðri, sigur Sólbjörn Jacobsen.

lesari

Esbern Midjord, post-

Tit ringja — vit skriva

Ringið telefon

11820

ella 14720

FÁA IKKI MIKUDAGSPOST FYRR ENN HÓSDAG

Hvussu ber tað til, at sunnara helvt av Suðuroynni ikki fær mikudagspostin fyrr enn hósdag, tá Smyril júl fer av Havnini til Tveroyri mikumorgun tíðliga?

verksstjóri, sigur, at posturin úr Havn til Suðuroynna mikudag fer suður við Smyril kl. 11 og er á Tveroyri uml. kl. 13. Tað er ov seint til, at posturin kann berast út sama dag. Av hesi orsök og samstundis fyri at spara um flutningsútreiðslurnar,

verður posturin ikki sendur víðari frá Tveroyri til hinar bygdirnar fyrr enn hósmorgunin, tá samband er til Smyril við norðurgangandi posti.

— Vit hava ikki fyrr havt atfinningar at hesi skipan, sigur Esbern Midjord.

trý á gøtuni

Eiga vit at byggja fleiri veggustovur og barnagarðar ella leggja dent á dagrøkt?

Heðin Mortensen, býráðslimur:

— Eg haldi avgjørt, at vit skulu byggja fleiri veggustovur og barnagarðar, tí tað fáa børnini meira burtur úr. Eisini fáa tey betri samband við onnur børn, men dagrøktin kann vera ein neyðloyn.

Símun Samuelsen, postboð:

— Vit skulu einki hava av hasum trimum. Mamman skuldi verið heima og ansað eftir børnunum — og fingið almennan stuðul til tess.

Birgit Bærentsen, lærarinna:

— Eg veit ikki, hvussu tað er við dagrøktini, tí eg havi hoyrt um eina, sum ikki dámar børn ov væl. Men tá børn eru í »veggustovu« aldri, so haldi eg, at mamman skuldi verið heima hjá tí. Men tað eru ikki øll, ið kunna tað. Sjálv havi eg eina dóttur, sum nú verður passað av ommuni aðru hvørja viku og pápanum aðru hvørja. Men tá hon verður 3 ár, fer hon í barnagarð. Tí eg haldi, børn hava gott av at koma saman við øðrum børnunum.